

- 2) Czy domniemanie ustanowione w art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 1346/2000, w rozumieniu którego „w przypadku spółek [...] domniemywa się, że głównym ośrodkiem ich podstawowej działalności jest siedziba określona w statucie, chyba że zostanie przeprowadzony dowód przeciwny” może być obalone poprzez ustalenie, że przedsiębiorstwo prowadzi faktyczną działalność gospodarczą w państwie innym niż państwo statutowej siedziby spółki czy też aby obalić to domniemanie konieczne jest stwierdzenie, że spółka nie prowadzi żadnej działalności gospodarczej w państwie, w którym znajduje się jego siedziba statutowa?
- 3) Czy występowanie w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym znajduje się siedziba statutowa spółki nieruchomości należących do spółki, umowy najmu dotyczącej dwóch kompleksów hotelowych zawartej między spółką będącą dłużnikiem i inną spółką, a także umowy zawartej przez spółkę z instytucją bankową stanowią elementy pozwalające uznać, że domniemanie ustanowione w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1346/2000 na rzecz „siedziby statutowej” spółki zostaje obalone i czy okoliczności te wystarczają, aby uznać, że spółka posiada „oddział” w tym państwie w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) 1346/2000?
- 4) Jeżeli stanowisko przyjęte przez Corte di Cassazione w przedmiocie jurysdykcji w ww. postanowieniu nr 10606/2005 oparte jest na wykładni art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1346/2000 różniącej się od wykładni Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, czy art. 382 kodeksu postępowania cywilnego, w rozumieniu którego orzeczenie Corte di Cassazione w przedmiocie jurysdykcji jest ostateczne i wiążące stoi na przeszkodzie stosowaniu tego przepisu wspólnotowego w wykładni przyjętej przez Trybunał Sprawiedliwości?

(¹) Dz.U. L 160, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof w dniu 14 października 2009 r. — Scheuten Solar Technology GmbH przeciwko Finanzamt Gelsenkirchen-Süd

(Sprawa C-397/09)

(2009/C 312/36)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Scheuten Solar Technology GmbH

Strona pozwana: Finanzamt Gelsenkirchen-Süd

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 ust. 1 dyrektywy Rady 2003/49/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązаныmi spółkami różnych państw członkowskich (¹) — zwanej dalej „dyrektywą w sprawie odsetek i należności licencyjnych” — sprzeciwia się uregulowaniu, zgodnie z którym odsetki od pożyczki zapłacone przez spółkę państwa członkowskiego na rzecz spółki powiązanej innego państwa członkowskiego zostają doliczone do podstawy opodatkowania podatkiem od działalności gospodarczej pierwszej spółki?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy art. 1 ust. 10 dyrektywy w sprawie odsetek i należności licencyjnych należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie mogą nie zastosować tej dyrektywy również wtedy, gdy w momencie zapłaty odsetek przesłanki istnienia spółki powiązanej określone w art. 3 lit. b) dyrektywy w sprawie odsetek i należności licencyjnych nie były jeszcze spełnione w ciągu nieprzerwanego okresu co najmniej dwóch lat?

Czy w takiej sytuacji państwa członkowskie mogą powoływać się w stosunku do spółki dokonującej zapłaty bezpośrednio na art. 1 ust. 10 dyrektywy w sprawie odsetek i należności licencyjnych?

(¹) Dz.U. L 157, s. 49.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania) w dniu 14 października 2009 r. — Lady & Kid A/S, Direct Nyt ApS, A/S Harald Nyborg Isenkram- og Sportsforretning oraz KID-Holding A/S przeciwko Skatteministeriet

(Sprawa C-398/09)

(2009/C 312/37)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Østre Landsret (Dania)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Lady & Kid A/S, Direct Nyt ApS, A/S Harald Nyborg Isenkram- og Sportsforretning oraz KID-Holding A/S

Strona pozwana: Skatteministeriet